സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം IX

കെ. ദാമോദരൻ

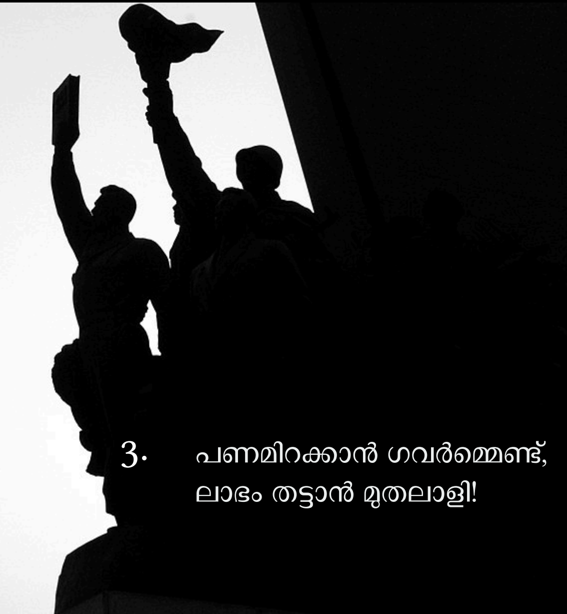

3. പണമിറക്കാൻ ഗവർമ്മെണ്ട്, ലാഭം തട്ടാൻ മുതലാളി!

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം IX

കെ. ദാമോദരൻ

(മലയാളം: രാഷ്ട്രീയം, ചരിത്രം)

കെ. ദാമോദരൻ എഡിറ്റോറിയൽ കമ്മിറ്റി

- ആന്റണി തോമസ്
- സി. എൻ. ജയദേവൻ
- എം. പി. അച്യുതൻ
- ഐ. വി. ശശാങ്കൻ
- ഡോ. വള്ളിക്കാവ് മോഹൻദാസ്

© 2009–2020 Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd., Trivandrum, owned by Communist Party of India, Trivandrum.

Printed editions published by Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd.

First published in print media 2009.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution By Share Alike license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

Cover: Mansu Hill Grand Monument, a picture of sculpture by Jennybento. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation

JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014

URL: www.sayahna.org

ഉള്ളടക്കം

3 പണമിറക്കാൻ ഗവർമ്മെണ്ട്, ലാഭം തട്ടാൻ മുതലാളി! 1

1 ഗവൺമെന്റുടമയിലും ഗവൺമെന്റ് മാനേജ്മെന്റിലുമുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ . 2

2 ഗവൺമെന്റിനു ഷെയറുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ 3

3 വായ്പസഹായം 4

4 ഗവൺമെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുന്ന വ്യവസായങ്ങൾ 5

5 മുതലാളിത്തവും സോഷ്യലിസവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം 6

6 ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ 7

7 നഷ്ടത്തിന്റെ കാരണം 8

8 നിയന്ത്രണത്തിന്റെ സ്വഭാവം 9

9 മാനേജിങ്ങ് ഏജൻസി 10

10 ഗവൺമെന്റു നടത്തുന്ന വ്യവസായങ്ങളുടെ സ്ഥിതി 11

11 നിലവിലുള്ള വ്യവസായങ്ങളെ രക്ഷിക്കുക 12

12 ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ 13

3
പണമിറക്കാൻ ഗവർമ്മെണ്ട്, ലാഭം തട്ടാൻ മുതലാളി!

പതിനയ്യായിരം ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്തീർണ്ണവും ഒന്നര ക്കോടി ജനങ്ങളുമുള്ള കേരളം ഇന്ത്യൻ യൂണിയനിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ സ്റ്റേറ്റാണ്. പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളും വികസനസാദ്ധ്യതകളും ധാരാളമുണ്ടായിട്ടും വ്യാവസായികമായി പിന്നണിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഒരു സ്റ്റേറ്റാണിത്. അർദ്ധനാടുവാഴിത്തപരവും അർദ്ധകൊളോണിയലുമായ സാമൂഹ്യസാമ്പത്തികബന്ധങ്ങൾ ഇത്രയധികം ഇഴുകിപ്പിടിച്ച സ്റ്റേറ്റുകൾ കുറവാണ്. വ്യാപാരവിളകൾ, തോട്ടങ്ങൾ, വിദേശവ്യാപാരം, വ്യവസായം തുടങ്ങിയ പല രംഗങ്ങളിലും ഇന്ത്യയുടെ വ്യവസായവല്ലരണത്തിന്നെതിരായ വിദേശമുതലാളികളുടെ പിടി ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ കാൽനൂറ്റാണ്ടിലിടയ്ക്ക് റബർ, ടൈറ്റാനിയം, പ്ലൈവുഡ്, സെറാമിക്സ്, അലുമിനിയം, അപൂർവ്വധാതുക്കൾ, ഫെർട്ടിലൈസർ എന്നിങ്ങനെ ലോകകമ്പോളത്തെ ഏറ്റവുമധികം ആകർഷിക്കുന്നവയും കേരളത്തിന്റെ വ്യാവസായികവളർച്ചയുടെ കേന്ദ്രങ്ങളെന്നനിലയ്ക്കു വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവയുമായ ചില വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇവിടെ ആവിർഭവിക്കുകയും ഉരുപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രധാന വ്യവസായങ്ങളിൽ മിക്കവയും ഗവൺമ്മെണ്ടിന്റെ മുൻകയ്യോടും പ്രോത്സാഹനങ്ങളോടും സഹായസഹകരണങ്ങളോടും കൂടി ആവിർഭവിച്ചവയും പൊതുഖജാനയിൽനിന്നു പണമിറക്കി നടത്തപ്പെടുന്നവയുമാണ്.

ഗവൺമെന്റ് പണമിറക്കിയിട്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങളെ മൊത്തത്തിൽ നാലായി തരംതിരിക്കാം:

1. ഗവൺമെന്റിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലും മാനേജുമെന്റിലുമുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ.
2. ഗവൺമെന്റിനു ഷെയറുകളുള്ളവയും മുതലാളികൾ നടത്തുന്നവയുമായ വ്യവസായങ്ങൾ.
3. ഗവൺമെന്റ് മാനേജുമെന്റിലുള്ള "സ്വകാര്യ" വ്യവസായങ്ങൾ.
4. ഗവൺമെന്റ് കടംകൊടുത്തും മറ്റും സഹായിക്കുന്ന വ്യവസായങ്ങൾ.

1 ഗവൺമെന്റുടമയിലും ഗവൺമെന്റ് മാനേജുമെന്റിലുമുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ

തിരുവനന്തപുരത്തെ ട്രാവൻകൂർ റബർവർക്സ്, പുനലൂരിലെ ട്രാവൻകൂർ പ്ലൈവുഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസ്, കുണ്ടറയിലെ സെറാമിക്ക് ഫാക്ടറി, കുണ്ടറയിലെ കേരള ഗവൺമെന്റ് സെറാമിക്സ്, തിരുവനന്തപുരത്തെ ഷാർക്ക് ലിവർ ഓയിൽ ഫാക്ടറി, തൃശ്ശൂരിലെ എസ്.കെ.വി.എ. ഫാർമസി, കോഴിക്കോട്ടെ കേരള സോപ്പ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, കോഴിക്കോട്ടെ ഗവൺമെന്റ് ഓയിൽ ഫാക്ടറി, ഗവൺമെന്റ് ഹൈഡ്രജനേഷൻ ഫാക്ടറി, ചവറയിലെ ട്രാവൻകൂർ മിനറൽസ് കൺസേൺസ് എന്നിങ്ങനെ 10 സ്ഥാപനങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഗവൺമെന്റുടമയിലും ഗവൺമെന്റ മാനേജുമെന്റിലുമാണ്.

ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഗവൺമെന്റ് നിക്ഷേപിച്ച മൂലധനം താഴേ കാണുംവിധമാണ്.

		ഉറുപ്പിക
1.	ട്രാവൻകൂർ റബർ വർക്സ്	4,80,875
2.	ട്രാവൻകൂർ പ്ലൈവുഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസ്	11,29,000
3.	സെറാമിക്ക് ഫാക്ടറി	13,80,329
4.	കേരള ഗവൺമെന്റ് സെറാമിക്സ്	37,00,000
5.	ഷാർക്ക് ലിവർ ഓയിൽ ഫാക്ടറി	2,00,000
6.	എസ്. കെ. വി. സി. എ. ഫാർമസി	1,49,171
7.	കേരള സോപ്പ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്	7,10,836
8.	ഗവൺമ്മെന്റ് ഓയിൽ ഫാക്ടറി	4,55,542
9.	ഗവൺമ്മെന്റ് ഹൈഡ്രജനേഷൻ ഫാക്ടറി	17,63,400
10.	ട്രാവൻകൂർ മിനറൽ കൺസേൺസ്	13,50,000

ഈ കണക്കുകളനുസരിച്ച് പത്തു സ്ഥാപനങ്ങളിലും കൂടിയുള്ള നിക്ഷിപ്തമൂലധനം 1 കോടി 15 ലക്ഷം ക. യിൽ താഴേയാണ്. എന്നാൽ, ഈ കണക്കുകൾകൊണ്ടു മാത്രം ഗവൺമെന്റ് ഒട്ടാകെയിറക്കിയ പണത്തിന്റെ തുക മനസ്സിലാവില്ല, ഒന്നാമത്, ഈ വ്യവസായങ്ങളിൽ മിക്കവയും രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തിനു മുമ്പോ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തോ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. അന്നത്തെ വിലനിരക്കും ഇന്നത്തെ വിലനിരക്കും ഒന്നല്ല. യന്ത്രങ്ങൾ, കെട്ടിടങ്ങൾ മുതലായവയുടെ മതിപ്പുവിലകൾ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിലനിരക്കിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ മാറ്റങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ഗവൺമെന്റിന്റെ വ്യവസായസ്വത്തുക്കളുടെ വില പുതുക്കിക്കണക്കാക്കണമെന്ന് 1954-55 ലെ എസ്റ്റിമേറ്റ്സ് കമ്മിറ്റി നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, ആ നിർദ്ദേശം ഇനിയും നടപ്പിൽ വന്നിട്ടില്ല. മൂലധനത്തിന്റെ തുക ചുരുക്കിക്കാണിക്കാനുള്ള ഒരു വാസനയാണ് അധികൃതന്മാർക്കുള്ളത്.

രണ്ടാമത്, മൂലധനമായി ഇറക്കിയ പണത്തിനു പുറമേ, പലപ്പോഴുമായി വമ്പിച്ച തുകകൾ പിന്നീടുമിറക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രവർത്തനമൂലധനമെന്നപേരിലും വികസനപരിപാടികളെന്നപേരിലും മറ്റും കൊല്ലംതോറും പിടിപ്പതു പണം ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്ന്, 1957-58 ലെ ബഡ്ജറ്റിൽ ‘ഇൻഡസ്ട്രീസ് ആൻഡ് സപ്ലൈസ്’ എന്ന ഇനത്തിൽ 76,11,000 ക. യും ‘വ്യവസായികവികസനത്തിനുള്ള മൂലധനനിക്ഷേപം’ എന്ന ഇനത്തിൽ 15,81,000 ക. യും നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായത് ഒരു കൊല്ലത്തിൽ സുമാർ 1 കോടി ഉറുപ്പിക! ഗവൺമ്മെന്റുടമയിലുള്ള വ്യവസായങ്ങളിലെല്ലാം കൂടി ഇതുവരെയായി ഒട്ടാകെ നിക്ഷേപിച്ച പണത്തിന്റെ വ്യക്തമായ കണക്കുകൾ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കുക എളുപ്പമല്ല.

ഏതായാലും, ഗവൺമെന്റുടമയിലും ഗവൺമെന്റും മാനേജുമെന്റിലുമുള്ള വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഒട്ടാകെ നിക്ഷേപിച്ച മൂലധനം ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയത് 5 കോടി ക. യെങ്കിലുമുണ്ടാകുമെന്നു കണക്കാക്കുന്നതിൽ തെറ്റുണ്ടാവാനിടയില്ല.

ഇതിനു പുറമേയാണ് ഗവൺമെന്റുടമയിലുള്ള ട്രാൻസ്പോർട്ട് ബസ്സുകളിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള മൂലധനം.

2 ഗവൺമെന്റിനു ഷെയറുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ

ഗവൺമെന്റ് നേരിട്ടു നടത്തുന്ന വ്യവസായങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞത്. ഇനി ഗവൺമെന്റിന്റെ പണം കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർ നടത്തുന്ന വ്യവസായങ്ങളുണ്ട്. ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും സൗജന്യമായ നിലം, വിദ്യുച്ഛക്തി, മാർക്കറ്റ സൗകര്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയ സഹായങ്ങളുപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് സ്വകാര്യമുതലാളിമാർ നടത്തുന്ന ചില വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഷെയറുകളായും വായ്പകളായും ഗവൺമെന്റ് വമ്പിച്ച തുകകൾ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. താഴേ കൊടുക്കുന്ന കണക്കുകളിൽ നിന്ന് അവയുടെ സാമാന്യസ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കാം.

	വ്യവസായസ്ഥാപനത്തിന്റെ പേര്	മാനേജിങ്ങ് ഏജൻസി	നിക്ഷിപ്ത മൂലധനം	മാനേജിംഗ് ഏജൻസി നിക്ഷേപിച്ചതു	ഗവൺമെന്റിന്റെ മൂലധനം	ഗവൺമെന്റ് വായ്പകൾ
1.	ഫെർട്ടിലൈസേഴ്സ് ആൻഡ് കെമിക്കൽസ്, ആലുവാ	ശേഷസായി ബ്രദേഴ്സ്	3,15,97,740	65,600	2,17,50,000 (63%)	
2.	ട്രാവൻകൂർ ഷുഗർ ആൻഡ് കെമിക്കൽസ്, തിരുവല്ല	പാരി ആൻഡ് കമ്പനി	45,00,000	27,000	4,28,050 (10.5%)	
3.	ട്രാവൻകൂർ ടൈറ്റാനിയം പ്രൊഡക്ട്സ്, തിരുവനന്തപുരം	ഇൻഡ്യൻ ടൈറ്റാൻ പ്രൊഡക്ട്സ്	73,10,670	0	38,25,000 (52.32%)	
4.	ട്രാവൻകൂർ കൊച്ചിൻ കെമിക്കൽസ്, ആലുവാ	ശേഷസായി ബ്രദേഴ്സ്	87,50,000	0	52,50,000 (60%)	3,50,000
5.	ട്രാവൻകൂർ റയൺസ്, പെരുമ്പാവൂർ	എംസെറ്റ് ആൻഡ് സൺസ്	1,49,91,720	1,20,650	30,00,000 (20)%	96,00,000
6.	ട്രാവൻകൂർ സിമിന്റ്സ്, കോട്ടയം	എസ്സെൽ ലിമിറ്റഡ് കോട്ടയം	50,00,000	240	16,00,000 (32%)	60,00,000
7.	ദി ഇൻഡ്യൻ അലൂമിനിയം കമ്പനി, ആലുവാ	-	2,00,00,000	0	15,20,008	
8.	ഫോറസ്റ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് (ട്രാവൻകൂർ), ആലുവാ	ശേഷസായി	19,92,400	26,400	12,80,539 (52%)	10,500
9.	ട്രാവാൻകൂർ ഇനാമൽ ഇൻഡസ്ട്രീസ്, കുണ്ടറ	അസോഷിയേറ്റഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസ്, കുണ്ടറ	2,00,000	0	20,000 (10%)	1,47,369
10.	അലൂമിനിയം ഇൻഡസ്ട്രീസ്, കുണ്ടറ	ശേഷസായി	60,00,000	78,045	6,00,000 (10%)	
11.	ബാലരാമവർമ്മ ടെക്സ്റ്റൈൽസ്, ചെങ്കോട്ട	കരയാളർ ആൻഡ് രങ്കസ്വാമിനായിഡു സൺസ്	19,30,130	3,30,000 (വായ്പ)	5,00,000 (26%)	
12.	പുനലൂർ പേപ്പർ മിൽസ് പുനലൂർ	എ.ആൻഡ്.എഫ്. ഹാർവി, മധുര	19,30,130	1,95,000	5,00,000 (24%)	
13.	ട്രാവൻകൂർ ഓഗേൽ ഗ്ലാസ് മാനുഫാക്ചറിങ്ങ് കമ്പനി, ആലുവാ	ഓഗേൽ ബ്രദേഴ്സ്	9,98,380	15,000	2,42,000 (23%)	
14.	ട്രാവൻകൂർ ഇലക്ട്രോ കെമിക്കൽ ഇൻഡസ്ട്രീസ്, കോട്ടയം	ഇൻഡ്യൻ ഇൻഡസ്ട്രീസ്	9,71,200	1,25,000	2,00,000 (20.6%)	
15.	ഇലക്ട്രിക്കൽ ആൻഡ്, അലൈഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസ്, കുണ്ടറ	ഇപ്പോൾ ഗവർമ്മെണ്ട് മനേജ്മെന്റ്	14,11,000	-	1,00,000	20,000
16.	വിജയമോഹിനി മിൽസ്, തിരുവനന്തപുരം	-	11,99,925	0	1,00,000 (8.33%)	
17.	ഇൻഡ്യൻ റയർ എർത്ത്സ്, ആലുവാ	ഇന്ത്യാഗവർമ്മെണ്ടും കേരളഗവർമ്മെണ്ടും പങ്കാളികൾ	80,00,000	-	36,00,000	
18.	യുനൈറ്റഡ് ഇലക്ട്രിക്കൽ ഇൻഡസ്ട്രീസ്, തിരുവനന്തപുരം	അസോഷിയേറ്റഡ് എഞ്ചിനിയറിങ്ങ് കോർപ്പറേഷൻ	9,50,850	0	7,75,000 (34%)	
19.	വാണിയമ്പാറ റബർ കമ്പനി, തൃശ്ശൂർ	കൃഷ്ണമേനോൻ ആൻഡ് കമ്പനി	2,77,320	0	9,000 (3%)	
20.	ട്രാവൻകൂർ മിനറൽസ്, കൊല്ലം	ഇന്ത്യാഗവൺമ്മെന്റും കേരള ഗവൺമെന്റും പങ്കാളികൾ	50,00,000	-	25,00,000 (50%)	

ഒട്ടാകെ 10,000 ത്തോളം തൊഴിലാളികൾ പണിയെടുക്കുന്ന ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിലെല്ലാംകൂടി നിക്ഷേപിച്ച മൂലധനം സുമാർ 12 1/2 കോടി ക. യാണ്. അതിൽ സുമാർ 5 കോടി ക. ഗവൺമ്മെന്റുവക മൂലധനമാണ്. 1 1/2 കോടിയിലധികം ഉറുപ്പിക ഗവൺമ്മെന്റ് വായ്പയായും ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട്. (ഇതിനുപുറമേ, ചില വ്യവസായങ്ങൾക്ക് കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിൽ നിന്ന് വായ്പകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, എഫ്. എ. സി. ടി. ക്ക് 50 ലക്ഷം ക. കേന്ദ്ര ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഫൈനാൻസ് കോർപ്പറേഷനിൽനിന്ന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. എഫ്. എ. സി. ടി. യിലെ അമോണിയം പ്ലാന്റ് വികസിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി 2 കോടി ക. വേറേയും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്).

3 വായ്പസഹായം

പൊതുഖജാനയിൽനിന്ന് സ്വകാര്യവ്യവസായങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച തുകകൾ കടംകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കൃത്യമായ കണക്കുകൾ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും താഴേ കൊടുക്കുന്ന കണക്കുകളിൽനിന്ന് ഗവൺമെന്റുവായ്പകളുടെ വ്യാപ്തി ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും:-

	വ്യവസായത്തിന്റെ പേര്	നിക്ഷിപ്ത മൂലധനം	ഗവർമ്മെണ്ടു കൊടുത്ത കടം
1.	അളഗപ്പ ടെക്സ്റ്റൈൽ, അളഗപ്പനഗർ	25,00,000	16,85,000
2.	സാമിൽസ് ആൻഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസ്, തൃശ്ശൂർ	4,99,700	42,500
3.	കൊച്ചിൻ മാലിയബിൾസ്, തൃശ്ശൂർ	1,91,860	2,00,000
4.	വാർഡ് വിക്ടറി സാമിൽസ് ആൻഡ് എഞ്ചിനീയറിങ്ങ് ഫൗണ്ടറി വർക്സ്, ഒല്ലൂർ	?	72,500
5.	ആനമലൈസ് ടിംബർട്രസ്റ്റ് ചാലക്കുടി	50,000	26,000
6.	ദി കൊച്ചിൻ ഇനാമൽ ഇൻഡസ്ട്രീസ്	?	47,500
7.	ദി മെറ്റൽ ഇൻഡസ്ട്രീസ്, ഷൊർണൂർ	5,18,079	2,75,000
8.	ദി കുമാർ ഇൻഡസ്ട്രീസ്, എടത്തറ	?	1,00,000
9.	ദി ടെക്കോ കെമിക്കൽ ഇൻഡസ്ട്രീസ്, കോഴിക്കോട്	?	1,00,000

ഇങ്ങനെ ഈ 9 വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾക്കുംകൂടി 6 1/4 ലക്ഷത്തോളം ക. വായ്പ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതു പൂർണ്ണമായ കണക്കുകളാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ട. ഇതുപോലെ മറ്റുപല വ്യവസായങ്ങൾക്കും വമ്പിച്ച തുകകൾ എടുത്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

4 ഗവൺമെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുന്ന വ്യവസായങ്ങൾ

വ്യവസായങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനുമെന്നപേരിൽ പൊതുഖജാനയിൽനിന്നു സ്വകാര്യമുതലാളികൾക്കു വായ്പകൾ നൽകുന്ന സമ്പ്രദായം വിചിത്രമാണ്. 1953 ജനുവരിയിലാണ് ഇവിടെ ഇൻഡസ്ട്രീസ് എയിഡഡ് ആക്ട് (വ്യവസായങ്ങളെ സഹായിക്കാനുള്ള നിയമം) നടപ്പായത്. നിയമമനുസരിച്ച് സഹായത്തിന്നുള്ള അപേക്ഷകൾ പരിശോധിക്കാൻ ഒരു ബോർഡിനെ നിയമിക്കണമെന്നും ഓരോ മുതലാളിക്കും അയാളുടെ സ്വത്തിന്മേൽ എത്രശതമാനം വരെ കടംകൊടുക്കാമെന്നു നിശ്ചയിക്കണമെന്നും വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. പക്ഷേ, ഈ നിബന്ധനകളൊന്നും പാലിക്കപ്പെടാറില്ല. മന്ത്രിയുടേയോ, ഇൻഡസ്ട്രീസ് സെക്രട്ടറിയുടേയോ, ഡയരക്ടറുടേയോ, ഇഷ്ടംപോലെ തോന്നിയവർക്ക് കണ്ടമാനം കടംകൊടുക്കുക എന്ന ഏർപ്പാടാണ് ഇതേവരെ തുടർന്നുവന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും കടംകിട്ടാനർഹതയുള്ളവരുമായ പലർക്കും കൊടുത്തിട്ടുമില്ല. വലിയ സ്വത്തൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു ടെക്സ്ടൈൽ മില്ലിന്ന് 6 ലക്ഷം ക. കടംകൊടുത്തത് നിയമാനുസൃതമല്ലെന്ന് ആഡിറ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ ഒരിക്കൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോൾ ഗവൺമ്മെന്റ് പറഞ്ഞ മറുപടി, ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് ആർക്കും കടംകൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് ആക്ടിൽ വ്യവസ്ഥയില്ലെന്നാണ്! 1955 ജനുവരിക്കും മാർച്ചിന്നുമിടയിലുള്ള 3 മാസത്തിനുള്ളിൽ മൂന്നു മുതലാളികൾക്കായി 5 ലക്ഷത്തോളം ഉറുപ്പിക കടംകൊടുത്തു. ഇങ്ങനെ, പലപ്പോഴും പലർക്കും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വായ്പയായി കൊടുക്കുന്ന പണം നിർദ്ദിഷ്ടമായ വ്യവസായങ്ങൾക്കുവേണ്ടിത്തന്നെയാണോ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നു പരിശോധിക്കുകയോ, ആർക്ക് എത്ര പണം കൊടുത്തു എന്ന് പൊതുജനങ്ങളുടെ അറിവിന്നായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയോ, ചെയ്യാറില്ല. നാട്ടുകാരിൽനിന്നു പിരിച്ചെടുക്കുന്ന പണം ഏതുവിധമാണ് ചെലവഴിക്കേണ്ടത് എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാട്ടുകാരോട് യാതൊരുത്തരവാദിത്വവുമില്ല. കടംവാങ്ങിയ മുതലാളികൾക്ക് എന്തു സ്വത്തുണ്ടെന്നു ചോദിക്കുകപോലും ചെയ്യാറില്ല. പല മുതലാളികളും വാങ്ങിയ പണം മടക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല. ചിലർ പലിശപോലുമടയ്ക്കുന്നില്ല. മറ്റൊരു രസകരമായ കാര്യം ഗവൺമെന്റിന്റെ കൈയിൽനിന്ന് കടംവാങ്ങുന്ന മുതലാളികളുടെ സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങൾ പലതും ഉടൻതന്നെ പൊളിയാൻ തുടങ്ങുന്നു എന്നതാണ്! കണ്ടമാനം വായ്പ കൊടുത്തതിന്നുശേഷം പൊളിയുന്ന കമ്പനികളെല്ലാം ഗവൺമെന്റിന്റെ മാനേജുമെന്റിൽ ഏറ്റെടുത്തു നടത്തലാണ് പിന്നത്തെ ഏക പരിഹാരമാർഗ്ഗം!

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വ്യവസായങ്ങളെ സഹായിക്കാനുള്ള പദ്ധതി കോൺഗ്രസ്ഗവൺമെന്റിന് താൽപ്പര്യമുള്ള മുതലാളികൾക്ക് പൊതുഖജാനയിലെ പണം വാരിക്കോരി കൊടുക്കാനുള്ള ഒരേർപ്പാടായിട്ടാണ് നിലനിന്നുപോന്നിട്ടുള്ളത്. നിഷ്പക്ഷമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തുന്ന പക്ഷം, ഇന്ന് മാന്യസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന പലരും പൊതു പണമപഹരിച്ചതിന്ന് ജയിലിൽ പോകേണ്ടിവന്നേക്കുമെന്നു മാത്രമേ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുള്ളു.

തൃശ്ശൂരിലെ സീതാറാം ആൻഡ് വീവിങ്ങ് മിത്സ്, മുളകുന്നത്തുകാവിലെ കൊച്ചിൻ മഹാലക്ഷ്മി കോട്ടൻ മിത്സ്, എഫ്. എക്സ്. പെരേരാ മിനറത്സ്, എറണാകുളത്തെ വെസ്റ്റ് കോസ്റ്റ് ഫിഷറീസ്, കുണ്ടറയിലെ ഇലക്ട്രിക്കൽ ആൻഡ് അലൈഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് മുതലായ ചില സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങൾ ഗവൺമെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു മാനേജു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ ഏറ്റെടുക്കലുകൾകൊണ്ട് ഗവൺമെന്റു സഹിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള നഷ്ടം ചില്ലറയൊന്നുമല്ല. ഉദാഹരണത്തിന്ന്, 13 ലക്ഷം ക. മാത്രം മൂലധനമുള്ള സീതാറാംമിത്സ് ഏറ്റെടുത്തത് കമ്പനിവക കടം വീട്ടാൻ വേണ്ടി 27 1/4 ലക്ഷം ക. ചെലവിട്ടുകൊണ്ടാണ്. അതായത് നിക്ഷിപ്തമൂലധനത്തിന്റെ ഇരട്ടി! ലോകത്തിൽ മറ്റെവിടേയും കാണാത്തതരത്തിലുള്ള ഒരേറ്റെടുക്കൽ!

55 ലക്ഷം ക. കൂടുതൽ ചെലവിട്ട് മിൽ വികസിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു പരിപാടിയും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ഒട്ടാകെ 82 1/4 ലക്ഷം ക. എന്നിട്ടും ഇപ്പോഴും ഇതൊരു ‘സ്വകാര്യ’ വ്യവസായമാണ്. 3 1/2 ലക്ഷം ക. മൂലധനമുള്ള കൊച്ചിൻ മഹാലക്ഷ്മിക്ക് ഗവൺമെന്റ് 3 1/2 ലക്ഷം ക. കടം കൊടുത്തു. കമ്പനി പൊളിയാറായപ്പോൾ അതേറ്റെടുത്തു. ഗവൺമെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുന്ന 5 കമ്പനികളിലുംകൂടി ഗവൺമ്മെന്റു നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളത് സുമാർ 1 കോടി ക. യാണ്.

പൊതുഖജാനയിൽനിന്ന് വമ്പിച്ച തുകകൾ കടം പറ്റിയതിന്നുശേഷം പൊളിഞ്ഞുപോകുന്ന ചില കമ്പനികളാണ് ഗവൺമെന്റു മാനേജ് ചെയ്യാൻവേണ്ടി ഏറ്റെടുക്കുന്നതെന്നോർക്കണം. എന്നാൽ, ലാഭമുള്ള കമ്പനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പണി വേറെയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്ന്, ചാലക്കുടിയിൽ ഗവൺമെന്റുടമയിലുള്ള കൊച്ചിൻ പോട്ടറീസ് നല്ല ലാഭമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമായിരുന്നു. അതു ഗവൺമെന്റു സ്വന്തമായി മാനേജുചെയ്യുന്നതിന്നു പകരം ജനറൽ മെർക്കന്റയിൽ കോർപറേഷൻ എന്ന സ്വകാര്യക്കമ്പനിക്കാർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. കൊല്ലംതോറും ഗവൺമെന്റിലേക്ക് 3,000 ക. അടച്ചുകൊള്ളാമെന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ 1942-ൽ 18 കൊല്ലക്കാലത്തേക്കുള്ള ഒരു കരാറനുസരിച്ചാണ് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തത്. കമ്പനിക്ക് നല്ല ലാഭമുണ്ടായി. പക്ഷേ, ഗവൺമെന്റിലേക്ക് ഒന്നുംതന്നെ അടയ്ക്കാറില്ല. വാങ്ങാനുള്ള പരിപാടി ഗവൺമെന്റിന്നുമില്ല! വ്യവസായങ്ങൾ വികസിക്കണമെങ്കിൽ മുതലാളികളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തരുതല്ലോ!

ഇരിക്കട്ടെ, ഗവൺമെന്റിന്റെ മൂലധനനിക്ഷേപങ്ങളേപ്പറ്റിയാണു പറഞ്ഞുവന്നത്. മൂലധനം നിക്ഷേപിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം ആദായമാണല്ലോ. കേരളത്തിലെ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഗവൺമെന്റിറക്കിയിട്ടുള്ള പണം ഏതാണ്ട് താഴേ പറയുംപ്രകാരമാണ്:-

ഗവൺമെന്റുടമയിലുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ സുമാർ	5 കോടി
സ്വകാര്യ വ്യവസായങ്ങളിലെ ഷെയറുകൾ	6 കോടി
സ്വകാര്യ വ്യവസായങ്ങൾക്കു കൊടുത്ത കടം (ഇതു വരെ അപൂർണ്ണമാണ്)	10 ലക്ഷം
ഗവൺമെന്റ് മനേജുചെയ്യുന്ന സ്വകാര്യവ്യവസായങ്ങളിൽ സുമാർ	1 കോടി
ട്രാൻസ്പോർട്ടിൽ സുമാർ	2 കോടി

എല്ലാ ഇനങ്ങളിലും കൂടി ഗവൺമെന്റ് ആകെ ചുരുങ്ങിയത് 15 കോടിയോളം ഉറുപ്പിക ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നു ന്യായമായും കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്.

വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിലിറക്കിയ ഈ വമ്പിച്ച തുകയിൽനിന്ന് നാടിന്നും ഗവൺമ്മെന്റിന്നും കൊല്ലംതോറും കിട്ടുന്ന ആദായമെന്താണ്? ഗവൺമെന്റ് ഉടമയിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ പൊതു സാമ്പത്തികനിലവാരമുയർത്താൻ എത്രകണ്ട് സഹായിക്കുന്നുണ്ട്? വളരെയൊന്നുമില്ല.

5 മുതലാളിത്തവും സോഷ്യലിസവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഒരു പ്രധാനമായ വ്യത്യാസം ഇവിടെ എടുത്തുകാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ, ചൈന തുടങ്ങിയ സോഷ്യലിസറ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള ആസൂത്രണപദ്ധതികൾക്കാവശ്യമായ പണത്തിന്റെ പ്രധാനഭാഗം ഗവൺമെന്റുടമയിലുള്ള വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ആദായമാണ്. ഡോക്ടർ ജോൺമത്തായിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട ടാക്സേഷൻ എൻക്വയറി കമ്മീഷൻ തങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു നോക്കുക:

> ”സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥ നിലവിലുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ പൊതുവരവിനങ്ങളുടെ പ്രധാനമായ ഭാഗം, അല്ലെങ്കിൽ ഭൂരിഭാഗം, നികുതിവഴിക്കല്ലാത്ത മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന്ന്, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ പൊതുവരവിനങ്ങളിൽ സാധാരണമായി സുമാർ 10 ശതമാനം മാത്രമാണ് നികുതികൾവഴി ലഭിക്കുന്നത്. ബാക്കിഭാഗം ദേശീയ വ്യവസായങ്ങളുടെ ലാഭത്തിൽനിന്നും പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉല്പന്നങ്ങളുടെമേൽ ചുമത്തപ്പെടുന്ന “ടേൺഓവർ ടാക്സിൽ നിന്നും (ഇത് ചരക്കുകളുടെ വില നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള ഒരുപാധികൂടിയാണ്) ആണ് ലഭിക്കുന്നത്. കേന്ദ്രീകൃത സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയുടെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ സ്ഥിതിയും വ്യത്യസ്തമല്ല”.
>
> — (ടാക്സേഷൻ എൻക്വയറി കമ്മിഷൻ റിപ്പോർട്ട്, വാല്യം 1.)

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ വ്യവസായങ്ങൾ ഗവൺമെന്റിന്റെ ഒരു മുഖ്യമായ ധനാഗമമാർഗ്ഗമാണ്. കേരളത്തിലാകട്ടെ, ഗവൺമെന്റുവക വ്യവസായങ്ങൾ കൂടുതൽ പണം ചെലവിടാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്! ആദായമുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല. വ്യവസായങ്ങളെ നിലനിറുത്താൻ കൊല്ലംതോറും വലിയവലിയ തുകകൾ ചെലവിടേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുന്നു.

ഗവൺമെന്റല്ല, സ്വകാര്യമുതലാളികളാണ് 15 കോടി ക. വ്യവസായങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നത് എങ്കിൽ അവർക്ക് കൊല്ലം തോറും നാലോ അഞ്ചോ കോടി ക. ലാഭമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. ഷെയർഹോൾഡർമാർക്ക് 15-ം 20-ം ചിലപ്പോൾ 50-ം ശതമാനം ഡിവിഡൻസ് കിട്ടും. ചുമ്മാ ബാങ്കിൽ ഇട്ടുകയാണെങ്കിൽപ്പോലും കൊല്ലംതോറും നല്ലൊരു തുക പലിശയായി കിട്ടും. പലിശയ്ക്കു സമമായ തുകയെങ്കിലും ഗവൺമെന്റിന്റെ മൂലധനനിക്ഷേപങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല. അപൂർവ്വം ചില വ്യവസായങ്ങളിൽ മാത്രമേ അല്പമൊരു ലാഭമുണ്ടാകുന്നുള്ളു. മിക്ക വ്യവസായങ്ങളും നഷ്ടത്തിലാണ് നടക്കുന്നത്. ഒട്ടാകെ നോക്കുമ്പോൾ ലാഭമല്ല, നഷ്ടമാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി, ഗവൺമെന്റിന്നു കൊല്ലംതോറും കൂടുതൽ കൂടുതൽ തുകകൾ ചെലവിടേണ്ടിവരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

6 ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ

ഫെർട്ടിലൈസറിൽ ഷെയറുകളായും വായ്പയായും ആകെ 4 കോടിയോളം ക. ഗവൺമെന്റ് നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഒരു പൈപോലും ആദായമില്ല! കഴിഞ്ഞ 13 കൊല്ലങ്ങളിൽ 12 കൊല്ലങ്ങളിലും വമ്പിച്ച തുകകൾ നഷ്ടംപറ്റുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഫെർട്ടിലൈസേഴ്സ് ആൻഡ് കെമിക്കൽസ് കമ്പനിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ചെയർമൻ ഡോക്ടർ ജോൺമത്തായി പറയുന്നതു നോക്കുക:

> ”ഒരു പക്ഷേ ഷെയർഹോൾഡറന്മാരെന്നനിലയിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ മുന്തിനില്ക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യത്തിന് ഞാൻ ആദ്യമായിത്തന്നെ ഉത്തരം പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 1950-ൽ 2 1/2 ശതമാനം ഡിവിഡൻഡ് കൊടുത്തതല്ലാതെ കഴിഞ്ഞ 13 വർഷക്കാലത്ത് അല്പം പോലും ഡിവിഡൻഡ് പ്രഖ്യാപിക്കാൻ കമ്പനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല”.
>
> — (13-ാം വാർഷികസമ്മേളനത്തിൽ ഡോക്ടർ ജോൺ മത്തായി ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽനിന്ന്—ഡിസംബർ 28, 1957).

ചങ്ങനാശേരിയിലെ 9 ലക്ഷം ക. മൂലധനമുള്ള റൂബി കമ്പനി എന്ന റബർ ഫാക്ടറി 1956 ജനുവരിക്കും ജൂണിന്നമിടയിലുള്ള 6 മാസംകൊണ്ട് 6 1/2 ലക്ഷം ക. വിലയ്ക്കുള്ള ചരക്കുകളുല്പാദിപ്പിച്ചു. ഇതേകാലത്ത് 5 ലക്ഷം ക. മൂലധനമുള്ള ട്രാവൻകൂർ റബർ വർക്സ് എന്ന ഗവൺമെന്റ് സ്ഥാപനം 7 1/2 ലക്ഷം ക. വിലയ്ക്കുള്ള ചരക്കുകളുല്പാദിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും റൂബി കമ്പനിക്കുലാഭവും (അവർ 9 ശതമാനം ഡിവിഡൻഡ് കൊടുത്തു) ട്രാവൻകൂർ റബർ ഫാക്ടറിക്കു നഷ്ടവുമാണ്!

1951—52-ൽ ട്രാവൻകൂർ റബർ ഫാക്ടറി 15 ലക്ഷം ക. യുടെ ചരക്കുകൾ വിറ്റു. അക്കൊല്ലം ഒന്നര ലക്ഷത്തിലധികം ലാഭമുണ്ടായി. 1955-56-ൽ പ്രവർത്തന മൂലധനമെന്നപേരിൽ 15 ലക്ഷം ക. ചിലവിട്ടു. അതായത് 1951-52 ലേതിനേക്കാൾ 50 ശതമാനം കൂടുതൽ. എന്നിട്ടും, 1955-56-ൽ ലാഭമുണ്ടായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, 80,106 ക. നഷ്ടം പറ്റുകയും ചെയ്തു.

ഗവൺമെന്റുടമയിൽ 14 ലക്ഷം ക. മൂലധനമുള്ള സെറാമിക്ക് ഫാക്ടറിക്ക് നഷ്ടമാണ്. 10 ലക്ഷം ക. മൂലധനമുള്ള ഓഗേൽ ഗ്ലാസ് ഫാക്ടറിക്കു നഷ്ടമാണ്. (1955-56-ൽ സുമാർ 50,000 ക.) പ്രധാനപ്പെട്ട മിക്കവ്യവസായങ്ങളും നഷ്ടത്തിലാണ് നടക്കുന്നത്.

അപൂർവ്വം ചില വ്യവസായങ്ങളിൽ ലാഭമുണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. പക്ഷേ, സ്വകാര്യ മുതലാളികൾ നടത്തുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ലാഭം എത്ര അപര്യാപ്തമാണെന്നു തെളിയും. ഉദാഹരണത്തിന്ന്, 53 ലക്ഷം ക. മൂലധനമുള്ള വിശാഖപട്ടണത്തിലെ ആന്ധ്റാ സിമന്റ് കമ്പനി എന്ന സ്വകാര്യസ്ഥാപനം 1955-ൽ 5,46,000 ക. ലാഭമുണ്ടാക്കുകയും 10 ശതമാനം ഡിവിഡൻഡ് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ഗവൺമെന്റുടമയിൽ അത്രതന്നെ മൂലധനമുള്ള കോട്ടയം സിമന്റ് ഫാക്ടറിക്ക് 3 ലക്ഷം ക. യേലാഭമുണ്ടായുള്ളു. 6 1/4 ശതമാനം മാത്രമാണ് ഡിവിഡൻഡ് കൊടുത്തത്. ഗവൺമെന്റുടമയിലുള്ള പുനലൂർ പേപ്പർ മിത്സ് 1955-ൽ 5 ശതമാനംമാത്രം ഡിവിഡൻഡ് പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ, എതാണ്ടത്രതന്നെ മൂലധനമുള്ള ബങ്കാൾ പേപ്പർ മിത്സ് എന്ന സ്വകാര്യസ്ഥാപനം 20 ശതമാനം ഡിവിഡൻഡ് കൊടുത്തു. 45 ലക്ഷം ക. മൂലധനമുള്ള ട്രാവാൻകൂർ ഷുഗറിന്ന് 1953-ൽ 50,000 ക. യും 1954-ൽ 3000 ക. യും നഷ്ടമുണ്ടായപ്പോൾ, ഗോയങ്കയുടെ 35 ലക്ഷം ക. മാത്രം മൂലധനമുള്ള അപ്പർ ഗാഞ്ചസ് ഷുഗർ മിത്സിന്ന് 1953-ൽ 2 1/2 ലക്ഷം ക. യും 1954-ൽ 14 1/2 ലക്ഷം ക. യും ലാഭമുണ്ടായി.

ഗവൺമെന്റ് പണമിറക്കിയിട്ടുള്ള മിക്ക വ്യവസായങ്ങളുടേയും സ്ഥിതിയിതാണ്. മൂലധനവും മറ്റുതരത്തിലുള്ള നിക്ഷേപങ്ങളും വർദ്ധിക്കുംതോറും ലാഭം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്നു; നഷ്ടം കൂടിക്കൂടിവരുന്നു. ഒരുദാഹരണം കേൾക്കുക. 13 ലക്ഷത്തിലധികം ക. മൂലധനമുള്ള കുണ്ടറ സെറാമിക്ക് ഫാക്ടറിയിൽ കൊല്ലംതോറും പുതിയ പണമിറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. 1955-ൽ ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി 40 ലക്ഷം ക. ചെലവിട്ട് ഒരു ‘ഇലക്ട്രിക്ക് ടണൽ കിലൻ’ നിർമ്മിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. 1956 മാർച്ച് വരെ 32 1/2 ലക്ഷത്തോളം ക. ചെലവിടുകയും ചെയ്തു. ഫലമെന്താണ്? 1946-47-ൽ 2 3/4 ലക്ഷം ക. ലാഭമുണ്ടായി. 1947-48-ൽ കോൺഗ്രസ് ഭരണം വന്നപ്പോൾ ലാഭം 1 3/4 ലക്ഷമായി കുറഞ്ഞു. അടുത്ത കൊല്ലം, 1948-49-ൽ, 63,000 ക. മാത്രമായിരുന്നു ലാഭം. ഇങ്ങനെ, കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു 1954-55-ൽ ലാഭം തീരെ ഇല്ലാതായി. 1955-56-ൽ ലാഭമുണ്ടായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഒന്നര ലക്ഷം ക. നഷ്ടം പറ്റുകയും ചെയ്തു! കോൺഗ്രസ് ഭരണത്തിന്റെ കൊള്ളരുതായ്മയ്ക്കും നിരുത്തരവാദിത്വത്തിന്നും ഇതിലധികം തെളിവു വേണോ?

7 നഷ്ടത്തിന്റെ കാരണം

തൊഴിലാളികൾക്കു കൂലി കൊടുത്തതുകൊണ്ടും ആവശ്യത്തിലധികം തൊഴിലാളികളുള്ളതുകൊണ്ടുമാണ് ഇത്ര വലിയ നഷ്ടം പറ്റിയത് എന്നു 1955-56 ലെ ആഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ ഗവൺമെന്റ് വാദിക്കുന്നു. ശുദ്ധ ഭോഷ്കാണിത്. തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണത്തിൽ പറയത്തക്ക മാറ്റമൊന്നും വന്നിട്ടില്ല. വാർഷിക വരുമാനത്തിന്റെ 4 ശതമാനം മാത്രമാണ് ബോണസായി കൊടുക്കുന്നത് എന്നു റിപ്പോർട്ടുതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ട്. ചില ഇനങ്ങളിൽ ഉല്പാദനം കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. ഇതു ശരിയാണോ എന്ന കാര്യത്തിൽത്തന്നെ സംശയമുണ്ട്. ശരിയാണെങ്കിൽത്തന്നെ ചരക്കുകളുടെ വില വർദ്ധിച്ചതുകൊണ്ട് വിറ്റുകിട്ടുന്ന തുക കൂടുതലാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്ന്, 1953-54-ൽ കളിമണ്ണു വിറ്റുകിട്ടിയത് 1,46,656 ക. ആയിരുന്നു. 1955-56-ൽ അത് 2,16,486 ക. യായി വർദ്ധിച്ചു. എന്നിട്ടും നഷ്ടമാണ്!

വാസ്തവമിതാണ്: തൊഴിലാളികൾ പണിയെടുക്കുന്നുണ്ട്. ഉല്പാദനം നടക്കുന്നുണ്ട്. സ്വത്തുക്കൾ വർദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ഗവൺമെന്റ് കൂടുതൽ കൂടുതൽ പണം ഇറക്കുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷേ, പൊതുഖജാനയിലെ പണംകൊണ്ടും തൊഴിലാളികളുടെ അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടും ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സ്വത്തുക്കളുടെ വലിയൊരുഭാഗം വിദേശീയരും ഇന്ത്യക്കാരുമായ ഒരുപിടി കുത്തകമുതലാളികൾ കൊള്ളയടിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയാണ്. ഇതു മനസ്സിലാവണമെങ്കിൽ പൊതുഖജാനയിൽ നിന്ന് പണമിറക്കി നടത്തുന്ന വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലേക്കൊന്നു കണ്ണോടിച്ചാൽ മതി.

8 നിയന്ത്രണത്തിന്റെ സ്വഭാവം

ഈ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളുടെ മൂലധനത്തിന്റെ ഗണ്യമായ ഭാഗം ഗവൺമെന്റിന്റേതാണ്. ഏറ്റവും വലിയ ഷെയർഹോൾഡറും ഗവൺമെന്റാണ്. പക്ഷേ, ഗവൺമെന്റിന്ന് യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ല. നാട്ടുകാരുടെ കൈയിൽനിന്ന് പിരിച്ചെടുത്ത പണം വിദേശികളും നാടന്മാരുമായ ചില കുത്തക മുതലാളികളെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മാനേജിങ്ങ് ഏജന്റന്മാർ എന്ന പേരിലാണ് അവർ അറിയപ്പെടുന്നത്. അവരിറക്കിയ മൂലധനം തുച്ഛമാണ്, അല്ലെങ്കിൽ പൂജ്യമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്ന്, ആലുവായിലെ ഫെർട്ടിലൈസേഴ്സിൽ ഗവൺമെന്റിറക്കിയത് 2 കോടി $17\frac{1}{2}$ ലക്ഷം ക. യാണെങ്കിൽ, കമ്പനിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ശേഷസായി വെറും 65,000 ഉറുപ്പിക മാത്രമാണ് ഇറക്കിയിട്ടുള്ളത്! ട്രാവൻകൂർ കെമിക്കത്സിൽ ഗവൺമെന്റ് മൂലധനമായി $52\frac{1}{2}$ ലക്ഷം ഉറുപ്പികയും വായ്പയായി മുടക്കിയത് 0 ക. 0 ണ. 0 പയാണ്. ഫോറസ്റ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസിൽ ഗവൺമെന്റിറക്കിയത് 13 ലക്ഷം ക, ശേഷസായി കാൽ ലക്ഷം ക. പുനലൂർ പേപ്പർ മിൽ തെന്നിന്ത്യയിലെ ടെക്സ്റ്റൈൽ ഗ്രൂപ്പിന്റെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന ഹാർവി എന്ന വിദേശീയ കുത്തകക്കാരുടെ കൈയിലാണ്. പക്ഷേ, അവരിറക്കിയ മൂലധനം 2 ലക്ഷം ക. യിൽ താഴേയാണ്. ഗവൺമെന്റ് 5 ലക്ഷം ക. യും മറ്റു ഷെയർഹോൾഡർമാർ 12 ലക്ഷം ക.യും മുടക്കിയിട്ടുണ്ട്. ട്രാവൻകൂർ ഷുഗർപാരി ക്കമ്പനിക്കാർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ടൈറ്റാനിയം ഫാക്ടറി ഗവൺമെന്റിന്റെ മൂലധനംകൊണ്ടു തുടങ്ങിയതാണ്. ഗവൺമെന്റ് 40 ലക്ഷം ക. യോളം മുടക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതു നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് കുറ്റൻ കമ്പനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കല്ക്കത്തയിലെ ടൈറ്റാൻ പ്രോഡക്ട്സാണ്. അവരാകട്ടെ, ഒരു പൈപോലും ഇറക്കിയിട്ടില്ല. മുകളിൽ കൊടുത്ത പട്ടിക ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചു പരിശോധിക്കുക.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, പൊതുഖജാനയിൽനിന്ന് പണമിറക്കി വ്യവസായങ്ങൾ നടത്തുന്നത് ജനങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയല്ല, മുതലാളികൾക്കു ലാഭമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. ജനങ്ങളിൽനിന്നു പിരിച്ചുണ്ടാക്കിയ പണംകൊണ്ടു സ്ഥാപിച്ച വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണം വിദേശികളോ കേരളത്തിന്നു പുറത്തുള്ളവരോ ആയ വൻകിട മുതലാളികളെ ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ചില വൻകിട മുതലാളികളെ ഊട്ടാൻവേണ്ടിയാണ് ഗവൺമെന്റു പണമിറക്കി വ്യവസായങ്ങളാരംഭിച്ചത് എന്നു തോന്നിപ്പോകും. പേരിന്ന് ഗവൺമെന്റിന്റെ ഒന്നോ രണ്ടോ ഡയറക്ടർമാരുണ്ടെന്നതു ശരിയാണ്. വ്യവസായഡയറക്ടർ, വ്യവസായ സെക്രട്ടറി എന്നിവരാണ് ആ സ്ഥാനമലങ്കരിക്കുന്നത്. അവർതന്നെയാണ് പൊതുപണമിറക്കിയ എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലേയും ഗവൺമെന്റു പ്രതിനിധികൾ! ഇത്തരം വ്യവസായങ്ങളെപ്പറ്റി പറയത്തക്ക ജ്ഞാനമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ശരി, സിക്രട്ടറിയേറ്റിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ഹെഡ്ഡാഫീസിലും എത്രതന്നെ പണിത്തിരക്കുണ്ടെങ്കിലും ശരി, വലിയ വലിയ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഡയറക്ടർ സ്ഥാനം പേറി നടക്കാൻ അവർക്കു യാതൊരു വിഷമവും കാണുന്നില്ല. ആ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽ തങ്ങൾ നടത്തുന്ന അത്ഭുതകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെന്തൊക്കെയാണെന്ന് ഗവൺമെന്റിന്നോ അസംബ്ളിക്കോ റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കാനൊന്നും അവർ ബാദ്ധ്യസ്ഥരുമല്ല. അവർ സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രന്മാരാണ്! യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഗവൺമെന്റിന്റേയോ ജനങ്ങളുടേയോ താൽപ്പര്യങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻവേണ്ടിയല്ല, കമ്പനികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന മുതലാളികൾക്ക് ആവശ്യമായ സഹായങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും ഗവൺമെന്റിൽനിന്ന് വാങ്ങിക്കൊടുക്കാൻവേണ്ടിയാണ് അവർ ഡയറക്ടർ പദവിയെ അലങ്കരിക്കുന്നത്. അവരുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന വൻകിട മുതലാളികൾക്ക് പ്രവർത്തനമൂലധനവും മറ്റു പലതരത്തിലുള്ള സഹായങ്ങളും സൗജന്യങ്ങളും വായ്പകളും നൽകാൻ ഗവൺമെന്റ് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. തൊഴിലാളികൾ പണിയെടുക്കാൻമാത്രം!

നേരിട്ടുല്പാദനം നടത്തുന്നവരും വ്യവസായങ്ങളുടെ ഉള്ളുകള്ളികളറിയുന്നവരുമായ തൊഴിലാളികൾക്കാകട്ടെ, മൂലധനരൂപീകരണത്തിന്നുവേണ്ടി ത്യാഗങ്ങളനുഭവിച്ച ജനങ്ങൾക്കാകട്ടെ, വ്യവസായനടത്തിപ്പിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ല. 1954-55 ലെ എസ്റ്റിമേറ്റ്സ് കമ്മിറ്റി ഗവൺമെന്റുടമയിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിലെങ്കിലും തൊഴിലാളികൾക്കു പ്രാതിനിധ്യം നൽകണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, ആ നിർദ്ദേശം ചവറുകൊട്ടയിലെറിയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. 1957 ഏപ്രിലിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവൺമെന്റ് അധികാരത്തിൽ വന്ന ഉടനെ തൊഴിലാളികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മാനേജ്മെന്റ് കൗൺസിലുകൾ രൂപവല്ക്കരിക്കുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, കൊല്ലം ഒന്നു കഴിയാറായി. യാതൊന്നും നടന്നിട്ടില്ല. ഈ സ്ഥിതിയിൽ പൊതുപണംകൊണ്ടു നടത്തുന്ന വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽ പല കുംഭകോണങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിലത്ഭുതപ്പെടാനെന്താണുള്ളത്?

9 മാനേജിങ്ങ് ഏജൻസി

പ്രധാനപ്പെട്ട മിക്ക വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിലും ഗവൺമെന്റിറക്കിയ മൂലധനമാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നിട്ടും, ഗവൺമെന്റിനു പറയത്തക്ക യാതൊരാദായവുമില്ല. പല സ്ഥാപനങ്ങളിലും നഷ്ടമുണ്ടാവുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, മാനേജിങ്ങ് എജൻസികൾക്ക് ഒരിക്കലും യാതൊരു നഷ്ടവും പിണയുന്നില്ല. പണമൊന്നുമിറക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽക്കൂടി അവർക്ക് വേണ്ടതെടുക്കാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ട്. മുൻകൂട്ടി ഒപ്പിട്ടുവച്ചിട്ടുള്ള കരാറുകളനുസരിച്ച്, കമ്പനിക്കു ലാഭമായാലും ശരി, നഷ്ടമായാലും ശരി, മാസംതോറും വലിയൊരു സംഖ്യ കൃത്യമായെടുത്തു സമ്പാദിക്കാൻ അവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ലാഭമുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ 10 ശതമാനത്തിൽ കുറയാത്ത ഒരു പങ്ക് വേറേയും!

ഉദാഹരണത്തിന്, ആലുവായിലെ ഫെർട്ടിലൈസർ ആൻഡ് കെമിക്കൽസിലെ മാനേജിങ്ങ് ഏജന്റായ ശേഷസായിക്ക് പ്രതിഫലമെന്നപേരിൽ 1954-ൽ 18,000 ക. യും 1955-ൽ 1,55,047 ക. യും ലഭിച്ചു. എന്നുവച്ചാൽ ഒരൊറ്റ കൊല്ലംകൊണ്ട് (1955) ശേഷസായിക്ക് തങ്ങളൊട്ടാകെയിറക്കിയ മൂലധനത്തിന്റെ 250 ശതമാനം പ്രതിഫലം കിട്ടി! മൂലധനത്തിന്റെ 63 ശതമാനവുമിറക്കിയ ഗവൺമെന്റിന്ന് 14 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഒരു ചില്ലിക്കാശുപോലുമില്ല!

പാവപ്പെട്ട ആ മുതലാളിയോടു ഗവൺമെന്റിനുള്ള ദയ ഇത്രയും കൊണ്ടവസാനിച്ചു എന്നു കരുതേണ്ട. ആലുവായിൽത്തന്നേയുള്ള ഫോറസ്റ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസാണ് എഫ്. എ സി. ടി. ക്കാവശ്യമായ വിറകും മറ്റും വില്ക്കുന്നത്. 20 ലക്ഷം ക. മൂലധനമുള്ള ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെയും മാനേജിങ്ങ് എജൻസി ശേഷസായിക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കയാണ്. വിറകു വില്ക്കുന്ന മുതലാളിയും അതു വാങ്ങുന്ന മുതലാളിയും ഒരാൾതന്നെ! ഫോറസ്റ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസും ഒരു പൈസപോലും ഡിവിഡൻഡ് കൊടുക്കാത്ത സ്ഥാപനമാണെങ്കിൽ അതിലത്ഭുതപ്പെടാനുണ്ടോ?

നാട്ടുകാരെ മുടിച്ചുകൊണ്ടും പൊതുമുതലെടുത്തു ധൂർത്തടിച്ചുകൊണ്ടും കൊള്ളലാഭമടിക്കാൻ വൻകിട മുതലാളികൾക്കു സൗകര്യം നല്കുന്ന ഈ ദുഷിച്ച മാനേജിങ്ങ് ഏജൻസി സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് നമ്മുടെ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനവും ദേശാഭിമാനികളായ ധനകാര്യ വിദഗ്ദ്ധന്മാരും വളരെ മുമ്പു മുതല്ക്കുതന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടു പോന്നിട്ടുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, ഭരണാധികാരം കിട്ടിയപ്പോൾ കോൺഗ്രസ് ഈ ദേശീയാവശ്യത്തെ തോട്ടിലെറിഞ്ഞു. പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ സ്റ്റേറ്റു മുതൽ കൊള്ളയടിക്കുന്ന മാനേജിങ്ങ് ഏജൻസി നിറുത്തലാക്കാൻ പററിയ തരത്തിൽ കമ്പനി നിയമത്തിൽ ഭേദഗതിവരുത്തണമെന്നാവശ്യപ്പെടുകയല്ല, ഗവൺമെന്റ് നേരിട്ടുനടത്തുന്ന വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളെപ്പോലും സ്വകാര്യ മുതലാളികളുടെ മാനേജിങ്ങ് ഏജൻസിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കാനാലോചിക്കുകയാണ് കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ് ഭരണാധികാരികൾ ചെയ്തത്. ഇത് വെറുമൊരാരോപണമല്ല; ജീവനുള്ള വാസ്തവമാണ്. ഇതു തെളിയിക്കാൻ രേഖകളുണ്ടുതാനും. പക്ഷേ, കോൺഗ്രസിന്റെ നിർഭാഗ്യത്തിന്ന് കേരളത്തിൽ പുതിയൊരു ഭരണമാവിർഭവിച്ചു.

10 ഗവൺമെന്റ നടത്തുന്ന വ്യവസായങ്ങളുടെ സ്ഥിതി

ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം ഗവൺമെന്റുടമയിലുള്ളവയും ഗവൺമെന്റുതന്നെ നേരിട്ടു നടത്തുന്നവയുമായ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി തൃപ്തികരമാണെന്നാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. ഗവൺമെന്റ മാനേജ് ചെയ്യുന്ന വ്യവസായങ്ങളും ആദായകരമായിട്ടല്ല നടക്കുന്നത്. പലതിലും നഷ്ടമാണ്. അപൂർവ്വം ചിലതിൽ മാത്രമാണ് തുച്ഛമായ തുകമിച്ചം വരുന്നത്. ട്രാവൻകൂർ റബർ വർക്സിന്റെ കാര്യം മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. 14 ലക്ഷം ക. മൂലധനമുള്ള കുണ്ടറ സെറാമിക്ക് ഫാക്ടറി നഷ്ടത്തിലാണു നടക്കുന്നത്. ചില വ്യവസായങ്ങളിൽ തുച്ഛമായ ലാഭം കാണുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, കണക്കുകൾ കണ്ടു കണ്ണുമഞ്ഞളിക്കേണ്ടതില്ല. 4.5 ലക്ഷം ക. മൂലധനമുള്ള ഗവൺമെന്റ് ഓയിൽ ഫാക്ടറിയിൽ 1956-57-ൽ 30,000 ക. ലാഭമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അതേകൊല്ലം തന്നെ ചില യന്ത്രോപകരണങ്ങൾ വാങ്ങാൻവേണ്ടി 30,000 ക. ചെലവിട്ടിട്ടുമുണ്ട്. പ്ലൈവുഡ് ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും ലാഭകരമായ ഒരു വ്യവസായമാണ്. എങ്കിലും 12 ലക്ഷം ക. മൂലധനമുള്ള പുനലൂരിലെ പ്ലൈവുഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസിന്ന് 1955-56-ൽ 90,000-ൽ ചില്വാനം ക. മാത്രമാണ് ലാഭമുണ്ടായത്. മറ്റു വ്യവസായങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും വളരെയൊന്നും വ്യത്യസ്തമല്ല.

ഗവൺമെന്റുവക വ്യവസായങ്ങളിൽ ഉല്പാദനക്കഴിവു മുഴുവൻ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്ന്, പ്ലൈവുഡ് വ്യവസായത്തിന്ന് കൊല്ലത്തിൽ 36 ലക്ഷം ചതുരശ്ര അടി പ്ലൈവുഡ് നിർമ്മിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. എന്നാൽ, 1952-53-ൽ കഴിവിന്റെ 50 ശതമാനവും 1953-54-ൽ 30 ശതമാനവും 56-57-ൽ 64 ശതമാനവും മാത്രമാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. റബർ വർക്സിന്നു ദിവസത്തിൽ 5000 ക. വിലയുള്ള 2 ടൺ സാമഗ്രികൾ (കൊല്ലത്തിൽ 25,00,000 റാത്തൽ) ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. പക്ഷേ, അതു മുഴുവനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല. സെറാമിക്സിൽ ഉല്പാദനം കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു വരികയാണ്. മിക്ക വ്യവസായങ്ങളിലും വികസനപരിപാടികളുടെ പേരിൽ വമ്പിച്ച തുകകൾ ചെലവാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ തോതനുസരിച്ച് ഉല്പാദനം വർദ്ധിക്കുന്നില്ല.

ചരക്കുകൾ വിറ്റഴിക്കുന്നതിന്നുള്ള ഏർപ്പാട് കൂടുതൽ അനാഥമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്ന്, കോഴിക്കോട്ടെ കേരളാ സോപ്പ് ഇൻസ്റ്റിട്യൂട്ടിൽ താരതമ്യേന ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള സോപ്പുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, കേരളത്തിലെ ഒരു പട്ടണത്തിലും ആ സോപ്പു വാങ്ങാൻ കിട്ടില്ല. വാങ്ങാൻ കിട്ടുന്നത് ലിവർ ബ്രദേഴ്സിന്റെയും ടാറ്റയുടേയും സോപ്പുകളാണ്. ഫെർട്ടിലൈസറുടെ കാര്യം എടുക്കുക. കേരളത്തിലെ കൃഷിക്കാർക്കു വളം ആവശ്യമുണ്ട്. പക്ഷേ, വാങ്ങാൻപോയാൽ കിട്ടില്ല. അതേ സമയത്തുതന്നെ ഫെർട്ടിലൈസർ കമ്പനിക്കാർ കേരളത്തിലെ വളവിതരണത്തിന്റെപേരിൽ ടണ്ണൊന്നിന് 25 ക. കണ്ട് എഴുതിവാങ്ങുന്നുണ്ട് എന്നാണറിയുന്നത്. പക്ഷേ, കേരളത്തിൽ എവിടെയാണവർ വില്ക്കുന്നത്? കരിഞ്ചന്തയിൽ മാത്രമാണെന്നാണു സംസാരം. മീനെണ്ണയുടെ സ്ഥിതിയും വ്യത്യസ്തമല്ല. അതു മേത്തരം എണ്ണയാണെന്നു സർട്ടിഫിക്കറ്റുണ്ട്. പക്ഷേ, അതു “പ്രിസ്ക്രൈബ്” ചെയ്യാൻ ഡോക്ടർമാർക്ക് കിട്ടുന്നില്ല. അതേസമയത്തുതന്നെ കേരളത്തിന്നു പുറത്തുള്ള കമ്പനിക്കാരുടെ ഇത്രതന്നെ ഗുണമില്ലാത്ത എണ്ണ ഇവിടെ ടിൻകണക്കിനു ചിലവാക്കുന്നുമുണ്ട്. ഡിസ്റ്റ്രിബ്യൂട്ടർമാരായി സ്വകാര്യമുതലാളികളെ നിയമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിരുകവിഞ്ഞ കമ്മീഷനാണവർക്കു നല്കുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന്ന്, ട്രാവൻകൂർ റബർ വർക്സിന്റെ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിതരണക്കാരായ അസോഷിയേറ്റഡ് എൻജിനീയറിങ്ങ് കോർപറേഷന്നു കൊടുക്കുന്ന കമ്മീഷൻ 33 1/3 ശതമാനമാണ്. പ്ലൈവുഡ് ഫാക്ടറിയിലെ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ സിംഹഭാഗവും കണ്ണൻദേവൻ കമ്പനിക്കാർക്കു ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കു വില്ക്കുകയാണ്. വിതരണത്തിലെ തട്ടിപ്പിന്റെ തോതു വ്യക്തമാക്കാൻ ഒരുദാഹരണം പറയാം. കളിമൺ വ്യവസായത്തിലെ ഉല്പന്നങ്ങൾ വിറ്റഴിക്കാൻ അടുത്തകാലംവരേയും തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, ആലപ്പുഴ, തൃശ്ശൂർ, എറണാകുളം തുടങ്ങിയ 8 പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഗവൺമെന്റുവക വില്പനഡിപ്പോകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൾവഴിയായി 1955 ജനുവരി മുതൽ 15 മാസം കൊണ്ട് 1 1/2 ലക്ഷം ക. യിലധികം വിലപിടിച്ച ചരക്കുകൾ വിറ്റുതീർത്തു. വിറ്റുകിട്ടിയ തുകയുടെ 26 1/2 ശതമാനം മാത്രമേ ഡിപ്പോ ചെലവുകൾക്കുവേണ്ടി വന്നിരുന്നുള്ളു. എന്നിട്ടും കോൺഗ്രസ് ഗവൺമെന്റ് 1956 മാർച്ചിൽ ഡിപ്പോകൾ നിറുത്തലാക്കുകയും വില്പന മുഴുവൻ ബാവാ ഏജൻസിയെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ബാവായുടെ കമ്മീഷൻ 35 ശതമാനമാണ്!

വിതരണം നടത്തുന്ന സ്വകാര്യ ഏജൻസികൾ തങ്ങളേറ്റെടുക്കുന്ന ചരക്കുകൾക്ക് സെക്യൂരിറ്റി കൊടുക്കുക എന്ന ഏർപ്പാടില്ല. എത്ര വിറ്റുതീർക്കണമെന്ന നിബന്ധനയുമില്ല. അവരുടെ ഓർഡറനുസരിച്ച് നിർമ്മിക്കുന്ന ചരക്കുകൾ വില്ക്കാതെ കെട്ടിക്കിടന്നാൽ നഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടതു ഗവൺമ്മെന്റാണ്. തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അതിരുകവിഞ്ഞ സൗജന്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളുമുപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വിതരണകാർക്കു ഗവൺമെന്റു ഫാക്ടറികളിലെ ഉല്പാദനത്തേയും ചരക്കുകളുടെ വിലയേയും നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം.

ചീഫ് സിക്രട്ടറി ചെയർമാനും ഫൈനാൻസ് സിക്രട്ടറി, ഡവലപ്പ്മെന്റ് സിക്രട്ടറി, ഇലക്ട്രിസിറ്റി ചീഫ് എൻജിനിയർ, ഡയറക്ടർ ഓഫ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ആൻഡ് കോമേഴ്സ്, ലേബർ കമ്മീഷണർ എന്നീ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അംഗങ്ങളുമായുള്ള ഒരു മാനേജ്മെന്റ് ബോർഡാണ് ട്രാവൻകൂർ റബർ വർക്സ്, ട്രാവൻകൂർ മിനറൽ കൺസേൺസ്, സെറാമിക്ക് ഫാക്ടറി, ട്രാവൻകൂർ പ്ലൈവുഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസ്, ഷാർക്ക്‌ലിവർ ഓയിൽ ഫാക്ടറി എന്നീ 5 വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളെ മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നത്. മറ്റു പലതരം ജോലികളുടേയും കൂട്ടത്തിൽ വ്യവസായങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടവും അവരങ്ങനെ കൊണ്ടുനടത്തുന്നു. ബോർഡിന്റെ സിക്രട്ടറിപോലും വ്യവസായ നടത്തിപ്പിന്നു മാത്രമായി പ്രത്യേകം ചുമതല വഹിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനല്ല; കൃത്യാന്തരബാഹുല്യമുള്ള കമ്മേഴ്സ്യൽ അക്കൗണ്ട്സ് ആൻഡ് ആഡിറ്റ് ഓഫീസറാണ്!

ഓരോ ഫാക്ടറിയിലും വലിയ ശമ്പളക്കാരായ ജനറൽ മാനേജരും മാനേജർമാരും മറ്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമുണ്ട്. അവരാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യവസായങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നത്. തൊഴിലാളികൾക്കോ സ്റ്റാഫിന്നോ മാനേജുമെന്റിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ല. അവർ പണിയെടുക്കാൻ മാത്രമുള്ളവരാണ്!

11 നിലവിലുള്ള വ്യവസായങ്ങളെ രക്ഷിക്കുക

വ്യവസായവല്ക്കരണ പരിപാടികൾ നടപ്പിലാക്കാൻ ഗവൺമെന്റും ജനങ്ങളും ആവേശത്തോടെ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. വ്യാവസായിക പുരോഗതികൂടാതെ, പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്ന കേരളത്തെ ഐശ്വര്യപൂർണ്ണമാക്കാനും തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കൊരു പരിഹാരം കാണാനും ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോതുയർത്താനും സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് കേരളത്തിന്റെ നിസ്തുലമായ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളേയും കെല്പുറ്റ മനുഷ്യാധ്വാനത്തേയും വേണ്ടപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പുതിയ പുതിയ വ്യവസായങ്ങളാരംഭിക്കണമെന്ന് ഓരോ ജില്ലയിലേയും ഉൽബുദ്ധരായ ജനങ്ങൾ മുറവിളികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ, പൊതുപണംകൊണ്ടു നടത്തപ്പെടുന്ന വ്യവസായങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കല്ല, ഒരുപിടി മുതലാളികളുടെ അനിയന്ത്രിതമായ ലാഭക്കൊള്ളയ്ക്കാണ് ഉപകരിക്കുന്നതെങ്കിൽ വ്യവസായവല്ക്കരണം വിജയിക്കുമെന്നതിനുറപ്പെന്താണ്? ഉള്ള വ്യവസായങ്ങളെ നന്നാക്കാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ പുതിയ വ്യവസായങ്ങൾ വിജയിക്കുമോ? അതുകൊണ്ട്, വ്യവസായവല്ക്കരണത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പടിയെന്നനിലയ്ക്ക് നിലവിലുള്ള വ്യവസായങ്ങളെ, പ്രത്യേകിച്ചും പൊതുപണംകൊണ്ടു നടത്തപ്പെടുന്ന വ്യവസായങ്ങളെ, കൊള്ളലാഭക്കാരായ വൻകിട മുതലാളികളുടെ പിടിയിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുകയും അവയെ ഒരുറച്ച അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണാവശ്യം. ഒരു സ്പെഷ്യൽ ഡയറക്ടരുടെ പുതിയൊരു തസ്തിക സൃഷ്ടിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ഇതു സാധിക്കുകയില്ല. ഇതു സാധിക്കണമെങ്കിൽ താഴേ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലുള്ള ചില പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടിയന്തിരമായി നടപ്പിൽവരുത്തിയേ മതിയാവൂ.

12 ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ

1. ഗവൺമെന്റടമയിലുള്ളവയും ഗവൺമെന്റ മാനേജുചെയ്യുന്നവയും ഷെയറുകളായോ വായ്പയായോ ഗവൺമെന്റിന്റെ പണമിറക്കിയിട്ടുള്ളവയുമായ എല്ലാ വ്യവസായങ്ങളുടേയും ഉല്പാദനം, സാങ്കേതികരീതി, വിതരണം, വില്പന, ഉപകരണങ്ങളും അസംസ്കൃത സാമഗ്രികളും മറ്റും വാങ്ങുന്ന സമ്പ്രദായം, നിയന്ത്രണത്തിന്റെ സ്വഭാവം, ഗവൺമെന്റിന്റെ പണമുപയോഗിക്കുന്ന രീതി മുതലായവയേപ്പറ്റിയെല്ലാം സമഗ്രമായി പഠിച്ച് പ്രസ്തുത വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉല്പാദനക്കഴിവുകളെ പൂർണ്ണമായി ഉപയോഗിക്കാനും അവയെ ഏറ്റവും ആദായകരമായി നടത്താനും പറ്റിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ മൂന്നു മാസത്തിനുള്ളിൽ സമർപ്പിക്കാൻ തൊഴിലാളിപ്രതിനിധികളും വ്യവസായികളും ജനപ്രതിനിധികളും സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധന്മാരുമുൾപ്പെടെയുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുക.
2. വിദേശമൂലധനത്തിന്റെ ചൂഷണത്തെ കടിഞ്ഞാണിടാൻ പറ്റിയ വിധത്തിൽ നികുതിനയം പരിഷ്കരിക്കുകയും ഭരണഘടനാവിധേയമായ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളുപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക. വിദേശത്തോട്ടങ്ങളെ ദേശസാല്ക്കരിക്കാനും വിദേശവ്യാപാരം സ്റ്റേറ്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കാനും നടപടികളെടുക്കുക.
3. മാനേജിങ്ങ് ഏജൻസി സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഗവൺമെന്റ നിലവാരത്തിൽ ആവശ്യമായ നടപടികളെടുക്കുക.
4. ഗവൺമെന്റ മൂലധനമിറക്കിയിട്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ കൂടുതൽ നിയന്ത്രണം ലഭിക്കത്തക്കവിധം ഡയറക്ടർ ബോർഡുകളിൽ ഗവൺമെന്റ പ്രതിനിധികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുക. ഡയറക്ടർ ബോർഡുകളിൽനിന്ന് വ്യവസായ സിക്രട്ടറി, വ്യവസായ ഡയറക്ടർ മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളെ നീക്കംചെയ്ത്, വ്യവസായങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻ കഴിവും പരിചയവുമുള്ളവരെ നിയമിക്കുക. (ഇത് ഗവൺമെന്റടമയിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾക്കും ബാധകമാക്കണം). ഗവൺമെന്റടമയിലുള്ള ഡയറക്ടർമാർ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളേപ്പറ്റി ആറു മാസത്തിലൊരിക്കൽ ഗവർമ്മെന്റിനു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുകയും ആ റിപ്പോർട്ട് അസംബ്ലിയുടെ അംഗീകാരത്തിനു വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക.
5. വ്യവസായങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിൽ, വരവുചെലവുകളും മറ്റു പണമിടപാടുകളുമുൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടേയും നിയന്ത്രണത്തിൽ തൊഴിലാളി പ്രതിനിധികൾക്കുകൂടി പങ്കനുവദിക്കുക. ഗവൺമെന്റടമയിലുള്ള വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിലെ ഡയറക്ടർമാരിൽ മൂന്നിലൊരുഭാഗം തൊഴിലാളികളും മൂന്നിലൊരുഭാഗം ജനപ്രതിനിധികളും ബാക്കിയുള്ള ഭാഗം ഗവൺമെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായിരിക്കണമെന്നു നിഷ്കർഷിക്കുക.
6. കഴിഞ്ഞ ആറു കൊല്ലക്കാലത്ത് സ്വകാര്യ മുതലാളികൾക്കു വായ്പകളും മറ്റു സഹായങ്ങളും നല്കിയരീതിയേപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുകയും പൊളിഞ്ഞവയോ പൊളിയാറായവയോ ആയ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് അവയർഹിക്കുന്നതിലുമധികം പണം കൊടുക്കുകയും അങ്ങനെ പൊതുമുതൽ ധൂർത്തടിക്കുകയും ചെയ്തതിന് ആരാണുത്തരവാദിയെന്നു കണ്ടുപിടിച്ച് അവരുടെ പേരിൽ കർശനമായ നടപടിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുക. പൊതുഖജാനയിൽനിന്ന് നല്കപ്പെടുന്ന വായ്പകളും മറ്റു സഹായധനങ്ങളും ദുരുപയോഗപ്പെടാതിരിക്കാനാവശ്യമായ കരുതൽ നടപടികളെടുക്കുകയും നിയന്ത്രണങ്ങളേർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക.
7. വിതരണം, വില്പന, അസംസ്കൃതസാമഗ്രികളും മറ്റും വാങ്ങൽ മുതലായവയിൽ നിലനില്ക്കുന്ന കുംഭകോണങ്ങളവസാനിപ്പിക്കുകയും ഉല്പാദനവും വില്പനയും കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനാവശ്യമായ നടപടികളെടുക്കുകയും ചെയ്യുക.
8. ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും അങ്ങനെ വ്യവസായങ്ങളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനും തൊഴിലാളികൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രചോദനം നല്കിക്കൊണ്ട് വ്യവസായ സമാധാനം നിലനിറുത്തുക.

നവയുഗം വ്യവസായപതിപ്പ് 1958

കെ. ദാമോദരൻ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേരളത്തിലെ സ്ഥാപകനേതാക്കളിൽ ഒരാളും മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനും എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്ന കെ. ദാമോദരൻ (ഫെബ്രുവരി 25, 1904–ജൂലൈ 3, 1976). മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരൂർ വില്ലേജിൽ പൊറ്റൂർ ദേശത്ത് കീഴേടത്ത് എന്ന സമ്പന്ന നായർ കുടുംബത്തിൽ കിഴക്കിനിയേടത്ത് തുപ്പൻ നമ്പൂതിരിയുടേയും കീഴേടത്ത് നാരായണി അമ്മയുടേയും മകനായാണ് ദാമോദരൻ ജനിച്ചത്. കേരള മാർക്സ് എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ‘പാട്ടബാക്കി’ എന്ന നാടകരചനയിലൂടെയും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. കോഴിക്കോട് സാമൂതിരി കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു.

കാശിവിദ്യാപീഠത്തിലെ പഠനകാലഘട്ടം മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളോട് താൽപര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായാണ് കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. പൊന്നാനി ബീഡിതൊഴിലാളി പണിമുടക്കിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. നവയുഗം വാരികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. പാർട്ടി പിളർന്നപ്പോൾ സി. പി. ഐ.-യിൽ ഉറച്ചുനിന്നെങ്കിലും അവസാനകാലത്ത് പാർട്ടിയിൽ നിന്നും അകന്നു. ജവഹർലാൽ നെഹ്രു സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചരിത്രം തയ്യാറാക്കാനുള്ള പഠനത്തിനിടെ 1976 ജൂലൈ 3-ന് അന്തരിച്ചു. പദ്മം ജീവിതപങ്കാളിയായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക് ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല. ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ് ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കെ ദാമോദരന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ 9

ഫോൺ പതിപ്പുകളുടെ കണ്ണികൾ

1. കേരളത്തിൽ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഉത്ഭവം
2. കേരളത്തിന്റെ സാമ്പത്തികഭദ്രത
3. പണമിറക്കാൻ ഗവർമ്മെണ്ട്, ലാഭം തട്ടാൻ മുതലാളി!
4. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നേരെ
5. രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾ
6. ഇടപെടൽ
7. പതിനൊന്നാംവകുപ്പും സംവരണവും
8. പുതിയ മന്ത്രിസഭ
9. കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധശക്തികളുടെ കൂട്ടുകെട്ട് വിജയിക്കുകയില്ല
10. കർഷകസമരം
11. സാമുദായിക ലഹളകളുടെ പാഠം
12. ഗോവ വിമോചനം—അഭിനന്ദനങ്ങൾ!
13. ഇന്ത്യയും സോഷ്യലിസവും
14. പുതിയ ലോകത്തിൽ പുതിയ ഇന്ത്യ
15. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സോഷ്യലിസം
16. സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള വ്യത്യസ്തമാർഗ്ഗങ്ങൾ
17. സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഇന്ത്യയുടെ മാർഗ്ഗം
18. കേരളത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിജയം
19. സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലൂടെ സോഷ്യലിസത്തിലേക്ക്
20. യൂട്ടോപ്യ
21. ഫാസിസം
22. ഫ്രഞ്ചു വിപ്ലവം
23. സോവിയറ്റ് ചൈന
24. മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിലെ വടംവലി
25. ജയിലിന്റെ മനശ്ശാസ്ത്രം

വെബ് പതിപ്പു കണ്ണികൾ

1. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 1
2. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 2
3. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 3
4. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 4
5. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 5
6. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 6
7. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 7
8. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 8
9. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 9
10. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 10

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014